

máme u nich obrovské renomé. Když naše soubory vyjedou do světa, tak všude sklízí obrovské úspěchy a naši amatéři na folklorních festivalech poráží profesionály. Úroveň našich amatérských souborů je často velmi vysoká, přestože se rodí ve skromných podmínkách. My máme to štěstí, že jsou v republice regiony, jako Valašsko, Slovácko, část Slezska i Chodsko, kde folklor stále žije.

Pane předsedo, jak vnímáte atmosféru Pošumavských věnečků a jak hodnotíte naši činnost?

Je třeba smeknout, že se v takovém magickém a krásném městě jakým je Praha,

podařilo více jak 70 let udržet tento chodský reprezentační bál. Za to je třeba nesmírně ocenit i práci těch, kteří již mezi námi nejsou a skvělou myšlenku Pošumavských věnečků přetvořili do konkrétní podoby. Vážím si toho, a to neříkám proto, že si spolu teď povídáme, že se vám podařilo otevřít Pošumavské věnečky široké veřejnosti a to ve velkém městě jinak udělat nelze. Já jsem přesvědčen, a to pocházím z oblasti živé a za folkloristu se považuji, že takové akce je třeba dělat pro širokou veřejnost a ne jen pro příznivce folkloru. Já na váš chodský ples v Praze už nějaký ten rok chodím a pozorně vnímám jeho atmosféru. Proto oceňuji obětavost a zkušenosti nevelkého týmu lidí, který

Věnečky nezištně připravuje. Pražští Psohlavci si své kapitány ve vedení v čele s předsedou vybrali velmi dobře. Proto vám také rád pomáhám. Protože spolupracovat s nadšenými lidmi, kteří chtějí udržet slavné tradice a ještě je posunout někam dál, je pro mne radost. A je to také jedno z poslání Folklorního sdružení České republiky.

Velmi mizivé povědomí o vaší činnosti mám zhruba od roku 1990 - 91, kdy jsem v Praze. Ale to bylo skutečně jen velmi okrajové. Díky současnému předsedovi a Věnečkům toho vím mnohem víc. Myslím si, že by vaše Sdružení mělo svoji neobyčejně záslužnou práci ještě více umět prodávat nejen v rámci Prahy ale i celého Chodska. Nechci tamním souborům sahat do svědomí, ale myslím si, že by se v některých organizačních věcech a přístupech mohli od vás učit. Možná se tenhle můj názor nebude na Chodsku líbit, ale lidé v Praze jsou neustále konfrontováni velkoměstem a i já, v prvních letech svého působení jsem spoustu věcí viděl přes rodné Valašsko a s pocitem, že Valašsko je středobodem světa. Není. Není jím ani Chodsko, ani Slovácko, ani Valašsko... Všechny ty regiony mají úžasnou potenci mladých a nadšených lidí. Bohužel někdy ztrácejí určitými neshodami a žabomyšími válkami energii, kterou by mohli věnovat rozvoji lidové kultury. A mně se právě líbí, že ve vašem krajském sdružení takové problémy nejsou, nebo alespoň nejsou vidět.

— Přeji vám hodně sil a chuti do činnosti, kterou ve prospěch Chodska a celého Pošumaví v Praze vykonáváte.

Pane předsedo, děkuji vám za rozhovor.

Václav Kupilík

Setkání s představiteli krajských sdružení

Při setkání představitelů krajských sdružení v senátní kanceláři na klatovském náměstí

Z iniciativy senátorky Parlamentu ČR JUDr. Jiřiny Rippelové se v její senátní kanceláři na náměstí v Klatovech uskutečnilo poslední březnovou sobotu za účasti novinářů setkání představitelů regionálních krajských spolků, působících dlouhá desetiletí v Praze. Zástupci Klatovanů, Sušičanů a Sdružení

rodáků a přátel Chodska a Pošumaví - Psohlavci v Praze se vzájemně informovali o své činnosti a o možnostech spolupráce. Do pracovní a přitom velmi přátelské besedy se také zapojila klatovská místostarostka Mgr. Věra Tomaierová. Senátorka Rippelová ocenila úsilí představitelů krajských spolků o udržení a rozvíjení národopisných a folklorních tradic celé oblasti v našem hlavním městě. Projevila vůli podílet se na koordinaci krajské činnosti a snahu těmito neziskovým dobrovolným sdružením pomáhat. Iniciovala setkání členů všech tří krajských spolků na období října v pražském Mánesu, kde se pravidelně na svých členských schůzích

Na vernisáži obrazů v Železně Rudě. Zleva: Malíř a výtvarník Z. Papeš, senátorka dr. J. Rippelová a předseda „pražských Psohlavců“ dr. V. Kupilík

setkávají členové Sdružení rodáků a přátel Chodska a Pošumaví. Takové setkání by bylo svým způsobem ojedinělou událostí a uskutečnilo by se poprvé v bezmála staleté historii těchto krajských subjektů. Rýsují se i další společné projekty.

Účastníci setkání se po skončení přátelské besedy přesunuli do muzea v Železně Rudě na vernisáž výstavy obrazů (krajinu Šumavy) výtvarníka Zdeňka Papeše.